

Michał, 14. Ryżewski Hilary, 15. Segalewicz Paulina, 16. Walczak Stefan.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI po raz II-gi
17. Malinowska Wincetyna.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

18. Babarowski Edward, 19. Baniewicz Jadwiga, 20. Borowski Witold, 21. Borysowicz Maria, 22. Branowitzer Halina, 23. Denis Helena, 24. Franczak Donata, 25. Fuks Maria, 26. Gaczkowska Jadwiga, 27. Kądziałanka Jadwiga, 28. Krawczyk Zdzisław, 29. Kwil Władysław, 30. Okrasa Stanisław, 31. Pawlak Jadwiga, 32. Ratusznik Felicja, 33. Sawicka Julia, 34. Służewski Jerzy, 35. Sobieska Maria, 36. Wołoszys Józef, 37. Wójtowicz Bolesław, 38. Zawadzka Janina.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

39. Baczyńska Maria Wacława, 40. Bogusz Stefan, 41. Chądzyński Adam, 42. Gierach Jan, 43. Grabńska Bronisława, 44. Grodowski Bronisław, 45. Kordowiecki Edward, 46. Krakowska Irena, 47. Kreczmańska Janina, 48. Lisak Władysław, 49. Mirek Kazimierz, 50. Nowotka Teodor, 51. Pytlewicz Helena, 52. Romańska Stanisława, 53. Skotnicki Tomasz, 54. Srebrnik Józef, 55. Stachura Jan, 56. Strachow Franciszek, 57. Wańdoch Marcin, 58. Waślicka Antonina, 59. Wrześniowski Wojciech.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

834.

Nr. 4/157/49.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dn. 27 marca 1947 r.)
Dnia 22 lipca 1949 r. Warszawa

Na wniosek Ministra Sprawiedliwości — za zasługi w pracy zawodowej — odznaczeni zostają —

KRZYŻEM KAWALERSKIM ORDERU ODRODZENIA POLSKI

1. Opuszyński Zygmunt, 2. Penner Leon.

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

3. Albikowska Halina Seweryna, 4. Borys Kazimierz, 5. Czajkowski Kazimierz, 6. Kokoszka Kazimierz, 7. Senkiewicz Maria.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI po raz II-gi

8. Kleniewski Kazimierz.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

9. Cwiek Jadwiga, 10. Drechsler Franciszek, 11. Grabowski Józef, 12. Granecki Zygmunt, 13. Kwiatkowski Michał, 14. Myczkowska Zofia, 15. Orłowski Stefan Jakub, 16. Penczek Antoni, 17. Pyzik Piotr, 18. Seremet Józef, 19. Sławniński Jan

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

20. Kordziński Stanisław, 21. Korościak Stanisław, 22. Piliszek Lucja, 23. Ruszkiewicz Czesław, 24. Suwała Leon, 25. Tajkiewicz Henryka

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

835.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 29 sierpnia 1949 r.

w sprawie powołania Rady Architektury i Budownictwa.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 216) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się Radę Architektury i Budownictwa.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER BUDOWNICTWA M. Spychalski

836.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 13 września 1949 r.

w sprawie nadania statutu Radzie Architektury i Budownictwa.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 216) zarządza się w porozumieniu z Prze-

wodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. Radzie Architektury i Budownictwa powołanej zarządzeniem Ministra Budownictwa z dnia 29 sierpnia 1949 r. (Monitor Polski Nr. A-62, poz. 835) nadaje się statut w brzmieniu podanym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER BUDOWNICTWA

M. Spychalski

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z St. Jędrzychowski

MINISTER SKARBU

w/z W. Jastrzębski

Załącznik do zarządzenia z dnia 13 września 1949 r., poz. 836.

S T A T U T

Rady Architektury i Budownictwa.

§ 1. Rada Architektury i Budownictwa działa stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 216) — na podstawie zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 13 września 1949 r. (Monitor Polski Nr. A-62, poz. 835).

§ 2. Zadanem Rady Architektury i Budownictwa jest inicjowanie, opiniowanie i koordynowanie spraw z dziedziny architektury, urbanistyki, budownictwa mieszkaniowego oraz techniki budowlanej prowadzonych przez: 1) Instytut Urbanistyki i Architektury, 2) Instytut Budownictwa Mieszkaniowego, 3) Instytut Techniki Budowlanej oraz wyrażanie na wniosek Ministra Budownictwa bądź z własnej inicjatywy — opinii w innych sprawach z zakresu architektury, urbanistyki lub budownictwa.

§ 3. W skład Rady Architektury i Budownictwa wchodzi:

- 1) Minister Budownictwa — jako Przewodniczący,
- 2) wyznaczony przez Ministra Budownictwa Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Budownictwa — jako Zastępca Przewodniczącego,
- 3) dyrektorzy naczelni oraz przewodniczący rad naukowych instytutów naukowo-badawczych, podległych Ministrowi Budownictwa,
- 4) 35 członków powołanych przez Ministra Budownictwa na okres lat 3 spośród znawców zagadnień z zakresu budownictwa, architektury, urbanistyki i mieszkalnictwa, będących przedstawicielami nauki, organizacji pracowni i zawodowych, administracji oraz samorządu.

§ 4. 1. Minister Budownictwa może powoływać członków-korespondentów Rady Architektury i Budownictwa. Członkowie-korespondenci opracowują zagadnienia zlecone im przez Przewodniczącego Rady i mogą brać udział w posiedzeniach Rady oraz w posiedzeniach sekcji Rady bez prawa głosowania.

2. Architekci Wojewódzcy bądź przewodniczący wojewódzkich Komisji Architektoniczno-Budowlanych są z urzędu członkami-korespondentami Rady Architektury i Budownictwa.

3. Ilość członków-korespondentów nie może przekraczać trzydziestu.

§ 5. 1. Rada Architektury i Budownictwa może wyłonić ze swego składu sekcje dla prac nad poszczególnymi rodzajami zagadnień oraz komisje dla opracowania zagadnień specjalnych.

2. Ilość i rodzaj sekcji ustala regulamin Rady.

3. Uchwały sekcji i komisji wymagają zatwierdzenia przez Radę.

§ 6. 1. W okresach między posiedzeniami Rady Architektury i Budownictwa sprawy nagłe należące do kompetencji Rady załatwia Prezydium Rady.

2. W skład Prezydium Rady Architektury i Budownictwa wchodzi: Przewodniczący Rady, Zastępca Przewodniczącego, dyrektorzy naczelni instytutów naukowo-badawczych podległych Ministrowi Budownictwa i 2 członków wyznaczonych przez Radę ze swego grona.

§ 7. 1. Posiedzenia Rady Architektury i Budownictwa zwołuje Przewodniczący z własnej inicjatywy, na wniosek Prezydium bądź na wniosek 1/3 członków Rady.

2. Rada powinna być zwoływana co najmniej 2 razy w ciągu roku.

§ 8. 1. Członkowie i członkowie-korespondenci Rady otrzymują wynagrodzenie za udział w posiedzeniach, w wysokości ustalonej przez Ministra Budownictwa w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Ponadto służy im prawo zwrotu kosztów podróży i diet według norm ustalonych dla pracowników państwowych.

2. Za zlecane opracowania pisemne członków i członków korespondencji Rady mogą otrzymywać wynagrodzenie ustalane przez Przewodniczącego.

§ 9. 1. Minister Budownictwa powołuje Sekretarza Generalnego Rady Architektury i Budownictwa.

2. Czynności biurowe i gospodarcze związane z działalnością Rady załatwia wyznaczona w tym celu jednostka organizacyjna Ministerstwa Budownictwa.

§ 10. Wydatki Rady Architektury i Budownictwa pokrywane są z budżetu Ministerstwa Budownictwa.

§ 11. Rada uchwała regulamin swych prac. Regulamin zatwierdza Minister Budownictwa.

837.

Z A R Z A D Z E N I E NACZELNEGO DYREKTORA GŁÓWNEGO URZĘDU KONTROLI PRASY, PUBLIKACYJ I WIDOWISK

z dnia 6 września 1949 r.

o pozbawieniu debitu komunikacyjnego.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o utworzeniu Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 210), w związku z art. 8 dekretu z dnia 21 listopada 1938 r. o prawie prasowym — pozbawiam debitu i zakazuję rozpowszechniania czasopisma „UKRAINIEC-CZAS”, wychodzącego w języku ukraińskim we Francji.

NACZELNY DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU
KONTROLI PRASY, PUBLIKACYJ I WIDOWISK

A. Bida

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

838.

U C H W A Ł A KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 9 sierpnia 1949 r.

w sprawie sposobu ogłaszania i rozpowszechniania usprawnień pracowniczych.

Dotychczasowy tryb realizacji i ogłaszania usprawnień pracowniczych nie zapewniał rozpowszechniania usprawnień na te wszystkie zakłady, w których usprawnienia powyższe mogłyby być zastosowane.

W związku z powyższym Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów uchwała co następuje:

§ 1. Ustala się następujący bieg przekazywania usprawnień pracowniczych:

A) Komisja Usprawnień przedsiębiorstwa, względnie komórka przedsiębiorstwa oceniająca usprawnienia pracownice, kieruje opis przyjętego przez nią usprawnienia, wykonany w trzech egzemplarzach, wraz z rysunkami i w miarę możliwości z wzorami, do działu Postępu Technicznego Centralnego Zarządu względnie instytucji podległej bezpośrednio Ministerstwu. Opisy usprawnień pracowniczych powinny zawierać imię, nazwisko, funkcję autora usprawnienia oraz nazwę zakładu, na którym usprawnienie dokonano.

Opis usprawnienia powinien być zaopatrzony w opinię Komisji Usprawnień przedsiębiorstwa.

Bieg przekazywania opisu nie wstrzymuje wypłaty premii oraz zastosowania usprawnienia zgodnie z obowiązującymi przepisami.

B) Centralny Zarząd względnie instytucja podległa bezpośrednio Ministerstwu dodaje do opisu swoją opinię o usprawnieniu i ocenia, czy:

a) usprawnienie posiada znaczenie poza przedsiębiorstwem, w którym zostało dokonane.

b) usprawnienie może i powinno być popularyzowane w prasie i periodykach technicznych.

Opisy wraz z opiniami kieruje się w ciągu 10 dni od chwili otrzymania do Departamentu Techniki właściwego Ministerstwa.

C) Ministerstwo bada otrzymane opisy, dodaje własną opinię i kieruje sprawę w ciągu 10 dni od chwili otrzymania do Urzędu Patentowego R. P.

D) Ministerstwo posiadające odmienną wewnętrzną organizację względnie odmienną strukturę podległych przedsiębiorstw, ustala własne regulaminy przesyłania usprawnień pracowniczych przez zakład pracy do Urzędu Patentowego R. P.

§ 2. Gromadzenie, porządkowanie, klasyfikowanie i dalsze opracowanie otrzymywanych opisów usprawnień pracowniczych przeprowadza Urząd Patentowy R. P., przez który będzie utworzony Wydział Usprawnień Pracowniczych.

§ 3. Wydział Usprawnień Pracowniczych może w przypadkach wątpliwych badać przydatność usprawnienia dla

życia gospodarczego z pomocą Instytutów Naukowo-Badawczych, innych instytucji i przedsiębiorstw państwowych oraz rzeczoznawców.

§ 4. Wydział Usprawnień Pracowniczych bada zgłoszone usprawnienia pod względem nowości. W przypadku usprawnień noszących charakter wynalazków Wydział zawiadamia natychmiast przedsiębiorstwo, w którym usprawnienie zostało dokonane, celem zgłoszenia wynalazku.

§ 5. Wydział Usprawnień Pracowniczych ustala na podstawie ocen i opinii następującą klasyfikację otrzymanych usprawnień pracowniczych:

a) Usprawnienia, które z powodu ich czysto lokalnego znaczenia nie będą ogłaszane drukem. Opisy powyższe są przechowywane w archiwum i dostępne na miejscu dla przedstawicieli instytucji i zakładów pracy.

b) Usprawnienia, które posiadają szersze znaczenie także dla innych zakładów o podobnej technologii. Opisy powyższych usprawnień są odpowiednio opracowywane i przekazywane do „Państwowych Wydawnictw Technicznych” celem wydania ich drukem. Rozpowszechnianie opisów pomiędzy zainteresowane przedsiębiorstwa i instytucje następuje poprzez abonamenty odpowiednich branżowych serii usprawnień.

c) Usprawnienia, które powinny być jak najszerszej popularyzowane. Urząd Patentowy przekazuje co miesiąc prasie i periodykom technicznym opisy usprawnień, których ogłaszanie może wpłynąć na rozszerzenie i popularyzację idei wynalazczości pracownicej.

§ 6. Wydział Usprawnień Pracowniczych wydaje wszystkim autorom usprawnień pracowniczych „Zaświadczenia o dokonaniu usprawnienia”.

§ 7. Wewnętrzną organizację oraz szczegółowy tryb działania Wydziału Usprawnień Pracowniczych ustali oddzielny regulamin wydany przez Prezesa Urzędu Patentowego R. P.

§ 8. Urząd Patentowy R. P. organizuje współpracę z analogicznymi ośrodkami usprawnień pracowniczych w Z.S.R.R. i Państwach Demokracji Ludowej w dziedzinie wzajemnej wymiany usprawnień pracowniczych.

§ 9. Urząd Patentowy R. P. organizuje opracowanie ciekawych doświadczeń i usprawnień ogłaszanych na łamach czasopism zagranicznych.

§ 10. Zobowiązuje się przedsiębiorstwa, Centralne Zarządy i Ministerstwa Gospodarcze, by poza opisami usprawnień pracowniczych przysyłały do Urzędu Patentowego R. P. opisy ulepszeń w metodach pracy i wyniki doświadczeń zakładów, nadające się do rozpowszechniania, lecz nie pochodzące z usprawnień zgłaszanych przez pracowników.

§ 11. Wydział Usprawnień Pracowniczych powinien opisy, o których mowa w § 8, 9 i 10, opracowywać, kierować do druku i rozpowszechniać podobnie, jak usprawnienia pracownice.

§ 12. Usprawnienia dotyczące tajnych szczegółów technologii produkcji wojskowej powinny być kierowane przez przedsiębiorstwa bezpośrednio do Biura Wojskowego właściwego Ministerstwa.

Biuro Wojskowe Ministerstwa oceni, czy dane usprawnienie może być publicznie ogłoszone.

W przypadku, gdy usprawnienie może być ogłoszone, Biuro Wojskowe kieruje je do Urzędu Patentowego R. P.

Odnośnie usprawnień, które nie mogą być ogłoszone, Biuro Wojskowe decyduje, dokąd należy skierować opis w celu wykorzystania.

§ 13. Sposób ogłaszania i rozpowszechniania usprawnień dotyczących Państwowej Wytłórnicy Papierów Wartościowych lub Mennicy Państwowej zostanie ustalony przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

§ 14. Wszystkie zakłady pracy, przedsiębiorstwa i instytucje są obowiązane abonować odpowiednie, interesujące ich serie opisów usprawnień pracowniczych.

§ 15. Przepisy dotyczące sposobu abonowania, używania, wykorzystania i przechowywania dokumentacji usprawnień przez zakłady pracy, przedsiębiorstwa i instytucje ustali oddzielne pismo okólnie Departamentu Techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 16. Wszystkie czasopisma fachowe i techniczne, w szczególności zaś czasopisma przeznaczone dla robotników i niższego personelu technicznego, powinny stworzyć działy usprawnień i racjonalizacji pracownicej, omawiające, referujące i popularyzujące usprawnienia pracownice w oparciu o opisy otrzymywane od Urzędu Patentowego R. P.

§ 17. Z dniem ogłoszenia niniejszej uchwały wstrzymuje się druk Biuletynów Wynalazczości.

§ 18. Kontrolę nad wykonaniem niniejszej uchwały wykonuje Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.

§ 19. Uchwała niniejsza będzie ogłoszona w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW

H. Mine